

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr Heleny Mörtlové a přísedících Hany Strejčkové a Josefa Vacka v hlavním líčení konaném dne 17. ledna 2019 v Táboře

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], nezaměstnaný, trvale bytem [adresa obžalovaného],

je vinen, že

1.

v období nejméně od dubna 2015 do 5. 6. 2018 v [obec], [obec] – část [adresa], [obec] – část [část obce], vše okres [okres], v místech jejich společného bydliště, opakovaně převážně slovně, ale i fyzicky napadal a ponižoval svou družku [celé jméno poškozené], narozenou [datum], a to zejména tak, že ji urážel vulgárními výrazy, osočoval ji z nevěry, vyhrožoval jí různým fyzickým násilím, plival jí do obličeje, rdousil ji a bil ji otevřenou dlaní, a způsobil jí tak opakovaně drobná zranění, převážně exkoriace a hematomy,

2.

dne 6. 9. 2018 v době od 16:10 hodin do 16:19 hodin v okrese [okres] řídil z [územní celek] po silnici III. třídy [číslo] do [obec] osobní motorové vozidlo tovární značky Land Rover Discovery, [registrační značka], ačkoliv mu byl trestním příkazem Okresního soudu v Táboře sp. zn. 6 T 37/2018 ze dne 19. 6. 2018, který nabyl právní moci dne 9. 8. 2018, uložen trest zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 20 měsíců a rozhodnutím Městského úřadu v Táboře č.j. [spisová značka] ze dne 5. 3. 2018, které nabylo právní moci dne 28. 3. 2018, mu byl uložen správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 7 měsíců,

tedy

ad 1.

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, a páchal takový čin po delší dobu,

ad 2.

mařil výkon rozhodnutí soudu a orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

ad 1.

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku,

ad 2.

přechin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

I.

za jednání pod bodem 1. a za sbíhající se přechin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jímž byl obžalovaný uznán vinným a odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 19. 6. 2018, č.j. 6T 37/2018-26, který mu byl doručen dne 31. 7. 2018 a nabyl právní moci dne 9. 8. 2018;

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 26 (dvacet šest) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 36 (třicet šest) měsíců.

Podle § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá peněžitý trest v počtu 240 denních sazeb po 170 Kč, tedy v celkové výši 40.800 Kč (čtyřicet tisíc osm set korun českých).

Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku se obžalovanému povoluje hradit uložený peněžitý trest ve splátkách po 3.400 Kč měsíčně, a to vždy k 15. dni v daném měsíci pod ztrátou výhody splátek peněžitého trestu, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené době vykonán, stanovuje náhradní trest odnětí svobody v délce 8 (osm) měsíců.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 20 (dvacet) měsíců.

Podle § 43 odst. 2 věta druhá trestního zákoníku se ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Táboře ze dne 19. 6. 2018, č.j. 6T 37/2018-26, který nabyl právní moci dne 9. 8. 2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

II.

za jednání pod bodem 2. podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 62 odst. 1 trestního zákoníku a § 63 odst. 1 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 200 (dvě stě) hodin.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 18 (osmnáct) měsíců.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení byl vyslechnut obžalovaný, poškozená [celé jméno poškozené], která ale využila svého zákonného práva a odmítla ve věci vypovídat, dále byla vyslechnuta svědkyně [jméno] [příjmení], svědkové [jméno] [příjmení] (sestra obžalovaného) a [celé jméno obžalovaného] st. (otec obžalovaného), za souhlasu procesních stran byl přečten úřední záznam o vysvětlení [jméno] [příjmení], přičemž byly provedeny i důkazy listinného charakteru, z nichž ty podstatné a zjištění z nich učiněná jsou níže citovány. Významným důkazem v této věci byly i přehrávané zvukové nahrávky. Zamítnuty pak byly jako nadbytečné návrhy státní zástupkyně na provedení výslechu svědků – policistů, kteří zasahovali na místě činu po telefonátech poškozené. Po zhodnocení takto provedených důkazů dospěl soud k závěru, že byl prokázán výše uvedený skutkový děj.

2. Na obžalovaného byla podána obžaloba pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku a dále i návrh na potrestání pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Obě původně samostatné trestní věci byly spojeny ke společnému projednání a rozhodnutí. Po zhodnocení všech shora uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že je na místě rozhodnout o obou jednáních, jež jsou obžalovanému kladena za vinu, rozsudkem odsuzujícím. Učiněno tak bylo na základě níže uvedených úvah a závěrů:

3. K jednání popsanému pod bodem 1. rozsudku, tedy k závažnějšímu z obou žalovaných jednání, jež jsou obžalovanému kladena za vinu, se tento nedoznal a popírá jej, i když hádky s poškozenou obecně připouští. Odmítá však, že by poškozenou někdy fyzicky či psychicky týral. Doma se hádali a sprostě si navzájem nadávali, ale v životě by na ni nesáhl. Měli spolu italský život. Jezdili do ciziny pracovat a bydleli po hotelech, třeba měsíc byli pryč a pro poškozenou to bylo stresové. Musel to pro ni být velký psychický nápor, protože to není obyčejná práce, hazarduje se při ní s lidskými životy i s životem koní, vše musí být propracované a občas tam vyběhne nějaký stres. To, že na něj přítelkyně podala trestní oznámení, si vysvětluje tím, že mu přicházejí nabídky, že může třeba na půl roku někam odjet, i do Číny na 2,5 roku, domů by se vracel jednou za rok či za měsíc, ale byl by v zahraničí bez družky. V tom ona určitě viděla problém, že by tu byla sama a on by jí byl nevěrný. Doma se často hádali. Dodal, že si postavili dřevostavbu, protože on je vyučený nábytkář, mají tam zázemí, tréninkový plac pro koně, stáje, bydlení a všechno pohromadě. S poškozenou spolu žili od dubna 2015 do 5. 6. 2018, začali bydlet v [obec] na [část obce], potom se přestěhovali o dvě ulice vedle do rodinného domu, pak bydleli v [obec] u pana [příjmení] na penzionu a odsud přešli ještě přechodně na 1,5 měsíce zpátky do bytu do [obec] na [část obce] a odsud šli do [část obce] k [anonymizováno]. Vždycky bydleli v pronájmu. V současné době spolu žijí stále, od května v [obec]. Tam to vlastní [jméno], ale on to postavil. Uzavřel, že nic z toho, co je mu kladeno za vinu, se nestalo. Modřiny jí mohl udělat snad jenom v případě, když spolu trénují na koni španělskou férii. Hádky byly oboustranné. Když bydleli v [část obce], on chtěl jet třeba na stavbu, a jak se hádali, ona jej nechtěla třeba odvézt, protože auto a všechno je napsané na ni, takže byl takový odříznutý, pak se začali hádat a jí vždycky povolily nervy a zavolala na něj policajty. [příjmení] jí ale nikdy neuhodil. Nadávky, které vyřkl on, nechce uvádět a nechce se k nim vyjadřovat. Policie u nich byla a vždycky ji volala [jméno], protože když jí třeba neposlechl v nějaké konkrétní věci, tak prostě už nevěděla kudy kam, když se chtěl sebrat a jít klidně v několika případech z [část obce] pěšky, tak ona prostě zavolala policii. On ale neví, proč ji volala. Policie vždycky přijela, maximálně jej slovně pokárali a odjeli pryč. Byl přítomen u všech 4-5 případů, když přijela policie, ale neví, kdy to bylo. Jednou přijel policista do [obec] k nim na pozemek a říkal, aby opustil pozemek. On tam nic nevlastní, tak si musel odvézt koně, vyndat si svoje věci a začal odcházet. Ona hned ale okamžitě změnila názor, tak tam mohl zůstat a policista zase odjel. Obžalovaný od ní nechce odejít a s ní skončit, i když mu přijde, že na ni tlačí takovým způsobem,

že buď bude po jejím, anebo se má sebrat a jít pryč, protože ona to tam vlastní a on tam nemá nic, i když to tam postavil a dali do toho všechny peníze. Dodal, že v posledních dvou měsících se to hodně zlepšilo, nějak si to vysvětlili a žijí spolu dál. Tehdy byl policií z místa vykázán, ale tím, že ona pak začala zase vypovídat něco jiného, tak ho tam prostě nechali. Tehdy před vykázáním došlo ke slovní hádce, která se týkala toho, že poškozené se nelíbilo, že si některé věci dělá po svém. On nikdy ničím [jméno] nevyhrožoval. Jednou se jim stalo, že [jméno] dostala od koně do hlavy a měla na obličej škrábance a také podlité oko, bylo to asi někdy začátkem roku 2018. Neví, jestli s tím byla u doktora. Poškozená si průběh hádek nahrávala na telefon, ale nahrávala jenom to, když vulgárně mluvil on, ví o tom, že si to nahrávala, neví, proč si to nahrávala a ani neví, co s těmi nahrávkami udělala.

4. I přesto, že obžalovaný se k jednání, jež je mu kladeno za vinu, nedoznává, je z jeho spáchání usvědčován ostatními ve věci provedenými důkazy. Důkazní situace v této věci ovšem byla komplikovanější v tom, že poškozená [celé jméno poškozené] již v přípravném řízení v postavení svědkyně využila svého zákonného práva a odmítla ve věci vypovídat, jelikož svému druhovi nechce ublížit trestním stíháním, neboť se prý mají stále rádi. Vypovídala-li ovšem předtím na úřední záznam o podaném vysvětlení, zde tohoto práva nevyužila a k jednání, jež je obžalovanému kladeno za vinu, vypovídala. Tato její výpověď ovšem není procesně použitelná a nelze k ní tedy jakkoliv přihlížet a vycházet z ní.

5. Svědkyně [jméno] [příjmení] v hlavním líčení zejména vypověděla, že zná obžalovaného i poškozenou, tu déle, protože kamarádila s její dcerou. Poškozená si obžalovaného přivedla k nim někdy v lednu roku 2015. Po rozvodu s bývalým manželem neměla totiž kde bydlet, tak je uprosila, jestli může bydlet u nich a protáhlo se to asi na 3,5 roku. Svědkyně s manželem vlastní nemovitost v [část obce], dříve v podkroví bydlela jejich dcera, poté tam bydlela poškozená. Ta tam bydlela s obžalovaným od roku 2015 až do května roku 2018. Bydleli přímo nad nimi, a to na základě ústní podnájemní smlouvy. Poškozená chtěla podnájem nejdříve jenom pro sebe, ale do měsíce si přivedla obžalovaného. Svědkyně s manželem slyšeli třeba, jak tam obžalovaný lítal, běhal a byl slyšet jeho řev a nadávky, i když zpočátku byl takový hodný. Byli spolu s poškozenou asi půl roku v Německu (od března do září 2016) a když odtud přijeli, už to bylo špatné, to už začal obžalovaný řídit. Po tom návratu k nim třeba obžalovaný několikrát přiběhl a říkal, že [jméno] vyvádí, že má hysterický záchvat, aby ji šel manžel uklidnit. To udělal asi 2-3x. Když mu pak manžel řekl, aby se uklidnil sám, tak už pro ně neběhal. Jednou přijeli domů, byli tam policajti a říkali jim, že tam má být nějaká sebevražda. Tehdy obžalovaný vyhrožoval, že odněkud skočí. Když oni byli venku, tak před nimi obžalovaný [jméno] nevyhrožoval. Z okna ale viděli, jak obžalovaný po ní hází kamínky, tužky a plive po ní. Poslední, co oba s manželem viděli, a to již bylo hodně ošklivé, jak [jméno] ležela pod ořechem a obžalovaný do ní kopal. Bylo to někdy po velikonočích v roce 2018. Když tehdy manžel vyšel ven, tak hned obžalovaný začal říkat, „co tady hraješ divadlo, vždyť se ti nic neděje, já tě zvednu“. Ona ale nechtěla, choulila se tam. Jednou o velikonočích se jim stalo, že přiběhla [jméno] dcera, byla celá uplakaná a chtěla u nich chvíli být. Pak slyšeli, jak nahoře obžalovaný lítá a dupe. [jméno] měla střídavou péči, tak tam s ní dcera také bývala. Po tom popisovaném incidentu pod ořechem jim svědkyně řekla, že se musejí odstěhovat, že už je tam nechce. Na poškozené svědkyně nikdy nezaznamenala nějaká viditelná zranění. Jim třeba říkala, že obžalovaný má relativně špatnou náladu, později jim přiznala, že bere drogy. Pokud jde o nadávky, svědkyně osobně slyšela nadávek spoustu, tituloval ji všemi možnými zvířaty a křičel na ni sprostě. Naopak poškozenou svědkyně nikdy neslyšela, že by nadávala. Zkraje chodil její manžel nahoru něco řešit, když pro něj [celé jméno obžalovaného] přišel, že je [jméno] hysterická. Potom ji vždy přivedl dolů, kde si dala kávu a svědkyně na ní nic nepozorovala. Neví, zda byla někdy s nějakým zraněním u doktora. Stalo se, že asi jednou či dvakrát volala [jméno] policajty, že ji obžalovaný napadá, ale pak to zase odvolala. Policisté tam přijeli a bylo to někdy ke konci roku 2017 nebo začátkem roku 2018. [jméno] pak říkala, že je obžalovaný hodný a že by jí neublížil, že měl jenom záchvat. Svědkyně několikrát zažila, že se obžalovaný s poškozenou třeba ráno hrozně pohádali,

obžalovaný odjel a pak najednou se zase spolu vedli jako milenci, jakoby se vůbec nic nestalo. O tom, že obžalovaný [jméno] napadl v [obec], ví svědkyně od policistů, od [jméno] by se to totiž nedozvěděla. Při hádkách obžalovaného s poškozenou se stalo, že obžalovaný ve vzteku rozbil dveře a udělal díry do sádkartonu, také byly utrhané kličky u oken a dveří. Poškozená o obžalovaném, když byla rozrušená, uváděla třeba, že [jméno] vyvádí, či má zase svůj záchvat, jinak se o spolu o ničem bližším nebavili. Říkala ale také, že ho miluje a že od něj neodejde, že je hodný. Dodala, že dům, v němž s manželem bydlí, je na samotě a jejich dcera o tom, co se odehrávalo mezi obžalovaným a poškozenou, nic neví. Dodala, že její manžel není ze zdravotních důvodů již delší dobu schopen výslechu.

6. Z vysvětlení [jméno] [příjmení], s jehož čtením byl stranami postupem dle § 211 odst. 6 trestního řádu vysloven souhlas, se zejména zjišťuje, že jde o otce poškozené [celé jméno poškozené], ale se svým vztahem s obžalovaným se mu dcera nijak nesvěřovala. Nikdy si ani nestěžovala, že by spolu měli nějaké rozpory. Ani vnučka [jméno], dcera poškozené, se nikdy o ničem takovém nezmínila. Z této výpovědi tedy nebylo nic významného pro posouzení věci zjištěno.

7. Ve vztahu k posuzovanému jednání byly poměrně významné i listinné důkazy o policejních zákrocích či dalších úkonech, a k tomu se vztahující audio nahrávky volání na tísňovou linku 158.

8. Z úředního záznamu Policie ČR, ÚO [okres], OO [obec] ze dne [datum] mimo jiné vyplývá, že dne 5. 6. 2018 v 18.57 hodin oznámil OD IOS [anonymizováno] [obec], že na telefonní linku 158 bylo oznámeno [celé jméno poškozené], že v chatové oblasti parc. [číslo] v k.ú. [územní celek] v rozestavěné novostavbě, tuto její přítel – obžalovaný každý den škrtí, všechno na stavbě ničí, bere drogy a oznamovatelce vyhrožuje, že ji zakope pod zem a že jí v minulosti pěstí vykloubil čelist, přičemž oznamovatelka byla poučena, aby zůstávala na telefonu.

9. Ve vztahu k tomuto hovoru na tísňovou linku byl státní zástupkyně po podání obžaloby opatřen záznam tohoto hovoru, který byl předložen jako důkaz a u hlavního líčení přehráním proveden. Vedle již shora uvedených skutečností je audio nahrávka důkazem o tom, v jakém rozpoložení se nacházela oznamovatelka, když z jejího slovního projevu lze učinit poměrně spolehlivý závěr, že se v danou chvíli zcela jistě cítila ohrožena a obžalovaného, o němž hovořila, se obávala (i když se lze do jisté míry pozastavit nad tím, proč ji pracovník tísňové linky tak sáhodlouze vyslychal a vše s ní sepisoval, na některé skutečnosti se dotazoval opakovaně, místo aby na místo co nejrychleji poslal policejní hlídku).

10. Ze shora uvedeného úředního záznamu z 5.6.2018 lze dále zjistit, že na místo vyjela policejní hlídka ve složení prap. [příjmení] a prap. [příjmení], na místě byla přítomna oznamovatelka, v níž byla ztotožněna [celé jméno poškozené], která uvedla, že měla osobní problémy s druhem [celé jméno obžalovaného], došlo mezi nimi k hádce ohledně ustájených koní, on ji udeřil otevřenou dlaní do její levé tváře, ale současně uvedla, že celou věc nechce dále řešit. [celé jméno obžalovaného] pak po zákonném poučení odmítl k věci podat vysvětlení. Nepodařilo se zjistit, zda byl pod vlivem alkoholu, následně pak dotýčný odjel na kole z místa neznámo kam. Dále je v úředním záznamu obsaženo vyjádření poškozené [celé jméno poškozené] o tom, jak se k ní násilně její druh [celé jméno obžalovaného] téměř každodenně chová, že ona má obavy o svůj život, zdraví a majetek, jmenovaný jí různě před příjezdem hlídky policie vyhrožoval například, že jí zakope pod zem, zapálí novostavbu a odveze všechny věci. Dále uvedla, že již od 1.4.2015 až do současné doby ji opakovaně denně téměř každý den fyzicky a slovně napadá, třeba že jí svalí na zem nebo na postel, zalehne ji a škrtí ji, údery otevřenou dlaní ji uhodí do hlavy a opakovaně na ní plive sliny a jídlo a tahá ji po zemi za vlasy. Rovněž se vyjadřovala k tomu, že k prvnímu napadení ze strany obžalovaného došlo začátkem měsíce dubna 2015, na oslavě před jejich přáteli, kde ji následně za použití násilí tahal za vlasy. Od té doby bylo násilí z jeho strany vůči poškozené stupňováno a docházelo k němu každodenně, pak ji také několikrát slovně i fyzicky napadl v jejich minulém bydlišti na mlýně v [obec], před majitelem domu panem [příjmení]. K napadení podle ní došlo jednou i před její dcerou. Vyjádřila se i k tomu, že ji obžalovaný v minulosti zkopál a nechal

ležet venku v zimě politou vodou, případně že jí úderem vykloubil čelist. Několika silnými údery do tváře jí pak měl napadnout i v květnu 2018, když toto zranění zdokumentovala na svůj mobilní telefon, ale v tomto případě lékařské ošetření nevyhledala. Dodala, že byt' jí fyzicky napadá, dělá to tím způsobem, aby neměla viditelná zranění. Vyjádřila se i k tomu, že při těchto incidentech jí vždy vulgárně a sprostě nadává, zpočátku jí uprosil, aby s ním zůstala, pak se bála od něj odejít, neboť jí různě vyhrožoval. Má obavy o svůj život a zdraví, ale druha přesto všechno stále miluje a nechce mu žádným způsobem ublížit.

11. Ke shora uvedenému úřednímu záznamu se vztahuje i další úřední záznam z 6. 6. 2018, sepsaný policií ÚO [okres], jež se týká toho, že obžalovaný byl předmětného dne podle § 76 odst. 1 trestního řádu zadržen a byla mu udělána dechová zkouška na alkohol, s pozitivním výsledkem, přičemž k jeho zadržení došlo 5.6.2018 v 23:35 hodin. Z úředního záznamu policejního orgánu z 7. 6. 2018 vyplývá, že poškozená [celé jméno poškozené] odmítla všechny nabízené instituty pro její tzv. krátkodobou ochranu. Z úředního záznamu sepsaného policií dne 8.6.2018 mimo jiné vyplývá, že se na policii ze své vlastní vůle dostavila [celé jméno poškozené] a žádala zastavení trestního stíhání svého druha, protože ho má ráda a zřejmě si i za některé věci může sama, i když nijak konkrétní nebyla. Bylo jí vysvětleno, co znamená trestní stíhání se souhlasem poškozeného podle § 163 trestního řádu, ale přesto chtěla trestní stíhání vzít zpět. Na policii se údajně dostavila dobrovolně, aniž by k tomu byla nucena nátlakem či výhrůžkami.

12. Důkaz byl proveden i kopií přestupkových spisů evidovaných u MěÚ [obec], přičemž se jedná o celkem 4 přestupkové spisy. Nejstarší z nich se týká údajného jednání obžalovaného z 14.6.2017, jež je popsáno tak, že předmětného dne v 18:00 hodin [celé jméno obžalovaného] v [obec] na pozemku domu ev. [číslo] slovně urážel (píčo, kundo) poškozenou [celé jméno poškozené] a následně ji silně uchopil za ruce a snažil se ji strčit do auta, kdy se ze sevření vysmýkla a z místa utekla, následně dne 15.6.2017 v době okolo 00:35 hodin [celé jméno obžalovaného] v ložnici rodinného domu [adresa] v obci [část obce] slovně urážel poškozenou a následně ji v posteli polil vodou z PET lahve. K tomu se vztahuje úřední záznam policie, OO [obec], služebna [obec], z předmětného dne, neboť této hlídce bylo předáno oznámení [celé jméno poškozené] na tísňovou linku 158, kde tato oznamovala, že ji její přítel 3 roky napadá, inkriminovaného dne ji napadl rovněž a poté odjel pryč. Na místo se pak dne 15.6.2017 v 01:06 dostavila hlídka policie (policisté [příjmení] a [příjmení]) a hovořila tam s oznamovatelkou, jež jim uvedla, jak ji obžalovaný (její druh) víc jak 3 roky vulgárně slovně napadá, předmětného dne se ji snažil strčit do auta, ona se mu vysmýkla a z místa utekla do místa současného bydliště ([část obce a číslo]), kam ale za ní obžalovaný přijel a slovně ji urážel, v posteli ji polil vodou z PET lahve a pak z místa odjel pryč, když viděl, že volá policii. Rovněž uváděla, že je zapotřebí, aby se její přítel začal léčit, protože trpí stihomamem, obviňuje ji z nevěry. K dřívějším svým oznámením uvedla, že nechce nic řešit nějakou pokutou, chce s druhem nadále žít, jen je potřeba, aby se začal léčit a vyšetřit psychiatrem. Policisty byla na místě poučena o charakteru tzv. návrhových přestupků, což vzala na vědomí. Z úředního záznamu o odložení věci z 16.9.2017 ovšem vyplývá, že Město Chýnov, Komise pro projednávání přestupků rozhodla tohoto dne, že tato přestupková věc se odkládá podle § 66 odst. 3 písm. f) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Důvod je ten, že v 3 měsíční lhůtě nebyl podán návrh na projednání přestupku.

13. Lze ovšem v kontextu s ostatními důkazy učinit závěr, že obsah shora uvedeného úředního záznamu policejní hlídky naprosto koresponduje s obsahem zvukové nahrávky o telefonátu poškozené na tísňovou linku a také s tím, jak svědkyně [příjmení] vypovídala o tom, že v době, kdy u nich obžalovaný s poškozenou bydleli, došlo minimálně ve dvou případech k tomu, že poškozená kvůli chování obžalovaného volala policii a ta na místo přijela. Obdobně o jednom případě, kdy poškozená do [část obce] kvůli chování obžalovaného volala policii, vypovídal i otec obžalovaného, jak je níže uvedeno, i když ten to shrnul tak, že na místě zjistil, že se nic nestalo.

14. Další přestupkový spis se týká údajného jednání obžalovaného z 29.7.2017, k čemuž byl proveden důkaz úředním záznamem policie OO [obec] z 29.7.2017, z něhož plyne, že

inkriminovaného dne v 19:25 hodin telefonicky oznámila [celé jméno poškozené] prostřednictvím OD IOS [obec], na služebnu OO PČR [obec], že je slovně urážena svým přítelem, který je agresivní a čeká na příjezd policejní hlídky. Na místo byla vyslána hlídka policistů [příjmení] a [příjmení], jež se tam spojili s oznamovatelkou, v níž byla ztotožněna právě [celé jméno poškozené], tato uvedla, že předmětného dne je již od rána slovně napadána svým přítelem, který je agresivní a ona má strach, že ji napadne. Během dne ji vulgárně urážel a nadával jí, policii volala z důvodu možného fyzického napadení z jeho strany. On v minulosti užíval drogy a je nevyrovnaný, podrážděný a nedá se s ním hovořit. Uvedla rovněž, že byl pod vlivem alkoholu a v tomto stavu chtěl odjet vozidlem. Jmenovaná byla poučena o tom, že se jedná o návrhový přestupek. Na místě bylo hovořeno i s [celé jméno obžalovaného], který na místě potvrdil celodenní hádky s [celé jméno poškozené], kvůli spolupráci ohledně koní, ale nebyl si jistý, zda užil vůči ní nějaký hrubý a urážející výraz. Poté se podrobil dechové zkoušce s pozitivním výsledkem. K tomu se pak vztahuje úřední záznam z 27.9.2017 a usnesení o odložení věci z 10.10.2017, neboť oznamovatelkou [celé jméno poškozené] nebyl ve stanovené lhůtě podán návrh na projednání přestupku.

15. Dalším přestupkovým spisem je spis téhož úřadu týkající se údajného jednání obžalovaného z 20.11.2017, podle něhož dne 20.11.2017 v 8:22 hodin prostřednictvím oznámení na linku 158 oznamovatelka [celé jméno poškozené] uvedla, že předmětného dne již v ranních hodinách ji obžalovaný, její druh, v [adresa] začal vulgárně slovně urážet, pak vstal a chytil ji za ruce, cloumal s ní, dal jí facku, ona se vysmýkla a ihned tuto událost oznámila na linku 158. Když to přítel slyšel, z domu odešel a odjel do [obec] krmít koně. Zranění jí způsobeno nebylo, ale uvedla, že by bylo zapotřebí, aby se její přítel začal léčit, protože od té doby, co užívá drogy, je nevyrovnaný a podrážděný. Usnesením o odložení věci ze dne 22. 1. 2018 je prokázáno, že věc byla opět odložena, neboť osoba přímo postižená spácháním přestupku, který lze projednat pouze s jejím souhlasem k zahájení řízení, takový souhlas nedala.

16. A konečně, poslední z přestupkových spisů se týká události z 10.2.2018, kterou měla opět [celé jméno poškozené] ohlásit na linku 158, neboť ji měl údajně [celé jméno obžalovaného] v době kolem 7:45 hodin v místě současného bydliště v [obec], [část obce a číslo] slovně vulgárně a sprostě urážet, ale ke zranění nedošlo. I v tomto případě na místo jela policejní hlídka, která od oznamovatelky zjistila, že [celé jméno obžalovaného] jí ráno vulgárně a sprostě nadával a když slyšel, že volá policii, z místa odjel krmít koně do [obec]. [příjmení] pak jmenovaného našla právě v [obec] na parcele [číslo] ale ten se odmítl k věci vyjádřit a dodal, že neví, o co [celé jméno poškozené] jde. Hlídkou byl pak vyzván k tomu, aby si z novostavby domu a z parcely odnesl své věci, což požadovala [celé jméno poškozené], toto ale on zprvu odmítl, ale po příjezdu další policejní hlídky se na místě uklidnil a s oznamovatelkou [celé jméno poškozené] došlo k vzájemné dohodě o odstěhování některých věcí. Usnesením [územní celek], Komise pro projednávání přestupků z [datum] došlo opět k odložení věci, a to ze stejných důvodů jako v dřívějších přestupkových věcech.

17. S ohledem na obsah výše citovaných úředních záznamů policie o úkonech činěných po jednotlivých oznámeních poškozené, považoval podepsaný soud na nadbytečné vyslýchat policisty, kteří na místě v jednotlivých případech zasahovali, neboť nelze předpokládat, že by tyto uvedli ještě jiné pro rozhodnutí významné skutečnosti, než ty, které jsou obsahem předmětných úředních záznamů jimi sepsaných. Proto byl návrh na výslech těchto policistů, což navrhla intervenující státní zástupkyně, zamítnut jako nadbytečný.

18. Poškozená [celé jméno poškozené] v přípravném řízení vydala ke zhotovení kopie obsah svého mobilního telefonu, a to zejména fotografie své osoby s pohmožděninami v obličejí a dále celou řadu zvukových nahrávek, když dohromady se jedná o zhruba 6 hodin (možná i více) nahraných zvukových souborů. Státní zástupkyně navrhla tyto zvukové nahrávky přehrát v hlavním líčení, ovšem toliko ty, na nichž jsou nahrané hádky mezi ní a obžalovaným. Několik těchto nahrávek, a to konkrétně těch, jež jsou datovány dny 13.10.2017, 15.10.2017, 17.10.2017, 6.11.2017, 9.11.2017 a 14.12.2017, soud v hlavním líčení přehrál. Mimořádně sprosté a vulgární nadávky obžalovaného

vůči poškozené pak obsahuje především poslední z výše uvedených nahrávek. Přehrání dalších pak již strany nepožadovaly. Tyto nahrávky jsou důkazem podporujícím tvrzení obžaloby o tom, že obžalovaný poškozené opakovaně vulgárně a sprostě nadával, čímž jí ponižoval. Činil tak za situace, kdy dokonce věděl, že si jeho slovní projev v daném okamžiku poškozená nahrává. Naopak poškozená i během vyhrocených hádek s ním komunikuje vcelku klidně a ona sprostá slova na rozdíl od něj nepoužívá. Některé z nahrávek dokonce nasvědčují i tomu, že obžalovaný během nich poškozenou udeřil, což je minimálně v jednom případě dokonce poměrně dobře slyšet. Jde tedy o další z důkazů podporující obžalobu.

19. Velmi významným důkazem je i lékařská zpráva z 28. 3. 2018 vystavená chirurgickým oddělením [nemocnice] dne 28.3.2018, v níž je mimo jiné uvedeno, že pacientka (poškozená) uvedla, že byla opakovaně napadena přítelem, předmětného dne ráno naposled, bolí jí čelist a nemůže zavřít ústa, přičemž měla exkoriace krku a otok obličeje a byla ošetřena. Naopak [titul]. [jméno] [příjmení], praktická lékařka poškozené, na dotaz policejního orgánu uvedla, že v období od dubna 2015 do června 2018 nebyla poškozená ošetřena z důvodu fyzického napadení, dokonce její ordinaci již od roku 2012 nenavštívila.

20. V přípravném řízení vypovídal ve formě vysvětlení také [obec] [obec], nicméně se čtením jeho výpovědi nebyl obžalovaným podle § 211 odst. 6 trestního řádu udělen souhlas a výslech tohoto svědka v hlavním líčení ze zdravotních důvodů nyní nepřichází v úvahu.

21. V hlavním líčení byli pak vyslechnuti rodinní příslušníci obžalovaného, tj. jeho otec a sestra. Sestra obžalovaného [jméno] [příjmení] ve své svědecké výpovědi zejména potvrdila, že po návratu z Německa měli obžalovaný s poškozenou neshody, ale jejich hádkám přítomna nebyla. Byla jen u jedné hádky v [část obce], kdy ji přivolal bratr s tím, že neví, co má dělat s hysterickou [jméno]. Svědkyně tam přijela a viděla, jak [jméno] zrovna házela nějakou skleněnou věcí. Neví, o čem se ti dva hádali. Svědkyně se domnívá, že poškozená je žárlivá a to je hlavní důvod jejich vzájemných hádek. Potvrdila, že byla s poškozenou v telefonickém kontaktu a že poškozená si jí stěžovala na chování bratra vůči ní. Vždycky ale druhý den volala, že to tak nebylo, že [jméno] miluje a chce ho zpátky. Bratr se chtěl několikrát odstěhovat, odjet do Německa či do Číny, když ale poškozená zjistila, že tam nemůže jet s ním, tak mu to zakázala. Svěřila se jí i s tím, že ji obžalovaný fyzicky napadl, tvrdila, že ji škrtil. Když ale toho samého dne tam svědkyně přijela, už jí poškozená říkala, že to bylo v pořádku a žádné zranění na ní vidět nebylo. Poškozená jí také posílala fotografie se škrábanci a oteklou pusou, ale to již neví, kdy se tak stalo. K té fotografii jí řekla, že se šťouchali a že má modřinu, později jí řekla, že modřinu má od koní. S nějakým takovým zraněním byla u doktora. Bratr ale svědkyni uvedl, že nikdy poškozenou nenapadl, maximálně jí přidržel v rámci své obrany. Bratra zná a myslí si, že by nikdy žádné ženě neublížil. Alkohol či drogy nikdy bratr ve zvýšené míře neužíval, pouze asi před 4 roky bral marihuanu. Poškozená podle svědkyně volala i jejím rodičům, hlavně otci, občas i matce. Rodiče to s nimi několikrát řešili a jezdili za nimi. Nyní bratr s poškozenou stále žijí a bydlí a již se to mezi nimi srovnalo. Svědkyně potvrdila také, že poškozená několikrát na bratra volala policii, ale proč tak činila, to jí není známo. Dodala, že nechápe, proč žena s chlapem je, když na něj neustále volá policii. Poškozená se jí ale svěřila, že obžalovaného miluje, že ho chce a že se mají rádi, že to takhle mají a že se jenom občas pohádají a potom je to zase dobré.

22. Otec obžalovaného, svědek [celé jméno obžalovaného] st., zejména vypověděl, že i on ví o problémech v soužití svého syna s poškozenou, ví, že se mezi sebou hádali, o žádném násilí ale nic neví. Byl jednou u toho, když poškozená volala policii, ona ji tedy volala vícekrát, ale vždycky to pak „stáhla“. Jednou mu volala, že zavolala policajty, aby se tam svědek přijel podívat. Tehdy to bylo ještě v [část obce] a údajně mělo dojít k nějakému domácímu násilí, on ale neviděl na poškozené žádné zranění. Potvrdil také, že mu poškozená několikrát volala a sprostě mu nadávala, co že to jsou za rodinu. Druhý den se ale omlouvala, že [jméno] miluje, z čehož svědek usoudil, že asi není něco v pořádku. Svědek je navštěvoval poměrně často, s poškozenou ale do kontaktu moc nepřišel, ta se věnovala své práci v pyramidě. On pomáhal synovi na stavbě. Nikdy si na poškozené

nevšiml žádných zranění. Od syna ví, že měli neshody, nikdy ale nemluvil o žádném fyzickém násilí. Syn mluvil o tom, že poškozené zase „ruplo v bedně“, že udělala nějakou scénu atd. Uvedl rovněž, že nerozumí tomu, proč ti dva spolu jsou a nerozumí ani tomu, proč poškozená na obžalovaného jeden den nadává a druhý den tvrdí, že ho miluje a že bez něj nemůže být. Když se syna ptal, jestli ji někdy fyzicky napadl, to odmítl. Pouze v jednom případě ji přidržel, když po něm házela talíře. Nyní mu již poškozená nevolá, dříve mu volala a volala i jeho ženě. Jemu však nikdy neposílala žádné fotografie. Když mu volala, bylo to proto, že ji údajně obžalovaný mlátí, nic konkrétního ale neuvedla, to mu říkala jednou, to bylo tehdy, když tam byla policie a on se tam jel podívat.

23. Oba tito svědkové, jak je vidět z jejich výpovědí, potvrzují, že obžalovaný měl s poškozenou poměrně konfliktní vztah a že poškozená měla tendenci si i jím, coby rodinným příslušníkem obžalovaného, na jeho chování vůči ní stěžovat a také tak činila, byť následně v poměrně krátké době tvrdila, že je vše v pořádku. Toto plně koresponduje i s tím, co již bylo shora řečeno, jak obžalovaná velmi často volala policii a následně nepodala příslušný návrh na projednání přestupku. Obdobný postoj ostatně poškozená projevila i v tomto trestním řízení, neboť ač podala trestní oznámení a podala i příslušné vysvětlení o chování obžalovaného vůči ní, s časovým odstupem v postavení svědkyně již odmítla ve věci vypovídat.

24. Ani jeden z těchto svědků však nehovoří o tom, že by měl snad obžalovaný poškozenou fyzicky napadat, byť oba se zmiňují o tom, že před nimi o tom poškozená hovořila (být to následně zlehčovala). Je však pochopitelné, že o takovýchto případných projevech násilí nemohou hovořit osoby, jež přímými svědky takového násilí nikdy nebyly, protože s obžalovaným a poškozenou nesdíleli společnou domácnost a nebydleli s nimi ani v jednom domě (jako například svědkyně [příjmení]), ostatně projevem „domácího násilí“ je zpravidla fakt, že toto se odehrává doma, za zavřenými dveřmi.

25. Právě skutečnost, že poškozená nejprve nepřípustné jednání obžalovaného vůči ní oznámí příslušným orgánům, či jiným osobám a v krátké době je odvolá asi z důvodů, jež jsou známy toliko jí (protože pro nezúčastněné osoby jsou spíše nepochopitelné), se prolíná celým tímto trestním řízením. Nicméně skutečnost, že poškozená tímto svým postojem jednání obžalovaného vůči své osobě de facto omlouvá a snaží se jej bagatelizovat, což do jisté míry může být typické právě pro osobu postiženou týráním, že se od agresora nemůže odpoutat a jeho jednání neustále trpí a snáší, nemůže znamenat, že by měl snad být obžalovaný obžaloby v tomto rozsahu zproštěn. Taková situace by sice teoreticky mohla nastat v případě, nebyly-li by v této věci k dispozici další důkazy, jež o chování obžalovaného vůči ní poměrně dostatečně svědčí. A takové důkazy samozřejmě nelze jednoduše přehlédnout jen proto, že poškozená nehodlá v této věci podat svědectví. Jednání, jež má znaky týráním, nelze jednoduše tolerovat a přehlížet, a to ani za situace, kdy jej sama oběť hodlá snášet.

26. Zločinu týráním osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společném obydlí a páchá-li takový čin po delší dobu. Za takový zločin hrozí dle zákona trest odnětí svobody od 2 do 8 let.

27. Týráním se rozumí zlé nakládání s jinou osobou, které se vyznačuje především vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, jakož i určitou mírou trvalosti, a současně dosahuje takové intenzity, aby bylo schopno vyvolat stav, kdy osoba, která je takovému jednání vystavena, ho pocítuje jako těžké přikorí. V konkrétním případě přitom není nutné, aby u týrané osoby vznikly jakékoliv následky na zdraví v podobě zranění či jiné obdobné újmy, neboť týráním nemusí mít nutně jen povahu fyzického násilí, ale může spočívat i v působení psychických útrap, případně může jít o kombinaci obou forem násilí.

28. Zcela nepochybně pak lze uzavřít, že poškozená byla vůči obžalovanému osobou blízkou, žijící s ním ve shora uvedeném období ve společném obydlí, neboť žili v družském poměru. V tomto poměru ostatně jsou i nadále, jak oba před soudem shodně uvedli.

29. Pro závěr, že obžalovaný se na poškozené v předmětném období dopouštěl násilí ve formě fyzické i psychické a že tak činil opakovanými útoky po celé shora uvedené období a že poškozená toto chování obžalovaného vůči své osobě vnímala jako těžké příkoří, pak svědčí i přes absenci procesně použitelné výpovědi samotné poškozené dostatek dalších důkazů. Těmi jsou zejména svědecká výpověď [jméno] [příjmení], žijící s obžalovaným a poškozenou po podstatnou část shora uvedeného období, „pod jednou střechou“, dále obsah shora citovaných úředních záznamů o výjezdech policie, která byla opakovaně volána na popud poškozené, zvukové nahrávky svědčící o poměrně drsných hádkách obžalovaného s poškozenou a zejména o až velmi vulgárních slovech, která na její adresu tento opakovaně vyslovoval a že tak činil často ve velmi zlobném afektu. Za situace, kdy není k dispozici vůbec žádná procesně použitelná výpověď poškozené coby přímé aktérky a oběti útoků obžalovaného, soud provedl oproti skutku vymezenému v obžalobě částečnou úpravu popisu skutku v tom směru, že více prokázány jsou spíše různé slovní útoky vůči poškozené, a to velmi sprostého až vulgárního charakteru, slovní ponižování její osoby a výhrůžky užitím fyzického násilí vůči její osobě, přičemž některé z konkrétních výhrůžek, které tvrdila obžaloba, nebyly až tak zcela konkrétně prokázány, jiné však ano (ty, jež v popisu skutku shora i pro provedené úpravě zůstaly). Popis jednání, jehož se měl obžalovaný vůči poškozené dopouštět, byť nadále má znaky žalovaného zločinu, byl poněkud zobecněn, a to s ohledem na důkazní situaci. Pokud jde pak o období, v němž se obžalovaný tohoto jednání vůči poškozené dopouštěl, soud se zcela ztotožnil s obžalobou, neboť toto zjištění má spolehlivý podklad i ve výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení], jakož i ve vyjádřeních samotné poškozené, když volala minimálně ve shora uvedených dvou případech na tísňovou linku policie, kde se vyjadřovala i k tomu, jak dlouho již takové chování obžalovaného vůči ní trvá. Obdobně se pak vyjadřovala i před policisty, kteří na místo přijeli, jak je zřejmé z jimi sepsaných úředních záznamů.

30. Je-li pak obhajobou namítáno, že poškozená zcela nepochybně nevnímala chování obžalovaného vůči ní jako těžké příkoří, o čemž svědčí podle obhajoby jednak zvukové nahrávky, ale i následný její postoj, kdy nepodala příslušné návrhy na projednání přestupků a s obžalovaným nadále žila a žije, tak k tomu nutno uvést, že soud dospěl k závěru zcela opačnému. Poškozená zcela jistě považovala násilné chování obžalovaného vůči ní za natolik ji ohrožující, že opakovaně přikročila v sledovaném období k tomu, že volala policii. Ze zvukových nahrávek o hovorech poškozené na tísňovou linku lze rovněž vysledovat, že během těchto hovorů poškozená mluvila velice plačtivě a naléhavě, z jejího slovního projevu lze zase vysledovat, že se cítí ohrožena chováním obžalovaného a žádá o okamžitou asistenci policie. Takto by se jistě nechovala osoba, jíž by útoky obžalovaného nijak nevadily. Je sice pravdou, že následné chování poškozené, které se prolíná nejen citovanými přestupkovými řízeními, ale celým tímto trestním řízením, působí dojmem, že poškozená chtěla takového útoky obžalovaného tolerovat a snášet a tím, že s ním i nadále žije ve společné domácnosti, může být případným obdobným dalším jeho útokům i nadále vystavena, neznamená to ovšem, že by je nevnímala jako těžké příkoří, jaké se jí ze strany obžalovaného děje. Naopak, jak již bylo shora řečeno, jde o jeden z naprosto typických projevů oběti domácího násilí, jakou poškozená v této věci zcela nesporně je.

31. Ze všech shora uvedených důvodů tedy podepsaný soud uzavírá, že bylo prokázáno, že obžalovaný se v období nejméně od dubna roku 2015 až do posledního incidentu, k němuž došlo dne 5. 6. 2018, dopouštěl na poškozené žalovaného zločinu týrání osoby žijící s ním ve společném obydlí a takto to činil po dobu několika let, tedy slovy zákona po, „delší dobu“. Proto je na místě jeho jednání právně kvalifikovat jako zločin týrání osoby žijící s ním ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku. Obžalovaný se pak tohoto jednání vůči poškozené dopouštěl úmyslně, neboť musel být nejméně srozuměn s tím, že působí poškozené opakovaně a dlouhodobě fyzické a psychické útrapy.

32. K jednání popsánému pod bodem 2., tedy spočívajícím v řízení vozidla přes vyslovené zákazy řízení soudním i správním orgánem, se obžalovaný vyjádřil pouze stručně, a to tak, že to prostě, „zvorál“, jelí tehdy z [obec] a u [obec] jim přestalo řadit auto, mají automatickou převodovku.

[jméno] se bála s tím řídit, a protože měli doma koně na zahradě, potřebovali se rychle dostat domů, tak za volant sedl on a chtěl těch pár kilometrů dojet. Je si vědom toho, že to ale dělat neměl. Policie je chytila v [obec].

33. Kromě doznání obžalovaného je tento skutek prokazován i listinnými důkazy. Jimi jsou zejména rozhodnutí, jimiž byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů, který odsouzený mařil. V prvé řadě jde o trestní příkaz Okresního soudu v Táboře ze dne 19. 6. 2018 č.j. 6T 37/2018-26, pravomocný dne 9. 8. 2018, jímž byl obžalovanému uložen mimo jiné trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 20 měsíců. Dále byl proveden důkaz také příkazem Městského úřadu Tábor ze dne 5. 3. 2018, jímž byl obžalovaný uznán vinným jednáním z 10.2.2018, jež spočívalo v řízení vozidla pod vlivem alkoholu, za což mu byl vedle pokuty ve výši 6.000 Kč tímto rozhodnutím uložen také správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 7 měsíců. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 28. 3. 2018.

34. Dalším v této věci opatřeným listinným důkazem je úřední záznam policie sepsaný inkriminovaného dne 6. 9. 2018, z něhož vyplývají zejména ty podstatné skutečnosti, že vozidlo Land Rover Discovery [registrační značka], jedoucí ve směru od [obec] řídil hlídce známý [celé jméno obžalovaného] jako spolujezdkyně byla ve vozidle [celé jméno poškozené]. Obžalovaný má celou řadu záznamů ve své evidenční kartě řidiče o dopravních přestupcích nejružnějšího charakteru.

35. Ze shora uvedených důkazů spolehlivě vyplývá závěr, že obžalovaný se shora popsáním jednáním, kdy řídil motorové vozidlo, ačkoliv měl vyslovený zákaz řízení motorových vozidel všech druhů, dopustil žalovaného přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku O jeho úmyslném zavinění dostatečně svědčí obsah jeho stručné výpovědi, kdy uvedl, že si byl dříve vyslovených zákazů řízení plně vědom, přesto za volant vozidla z jím popisovaných důvodů usedl.

36. Rozhodoval-li tedy soud odsuzujícím rozsudkem, pak další úvahy podepsaného soudu směřovaly k otázce uložení vhodného a přiměřeného trestu obžalovanému. Při těchto úvahách postupoval soud dle zásad uvedených v § 39 trestního zákoníku a posuzoval také existenci polehčujících a přitěžujících okolností u obžalovaného tak, jak jsou tyto jmenovány v ust. § 41 a § 42 trestního zákoníku. Z níže popsanych důvodů bylo nutno obžalovanému uložit tímto rozhodnutím trestů několik, protože za závažnější z činů přicházelo v úvahu ukládání souhrnného trestu dle zásad uvedených v § 43 odst. 2 trestního zákoníku ve vztahu k dřívějšímu odsouzení obžalovaného ve věci Okresního soudu v Táboře sp.zn. 6T 37/2018. Ze sbíhajících se trestných činů je samozřejmě přísněji trestný právě zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 trestního zákoníku, za který dovoluje trestní zákon uložit trest odnětí svobody od 2 do 8 let. Za situace, kdy je ukládán souhrnný trest a kdy tedy musí být zohledněno minimálně to, že trest je ukládán za více trestných činů, s ohledem na to, že soud zopakoval i peněžitý trest obžalovanému uložený právě ve věci sp. zn. 6T 37/2018, se jevil jako přiměřený trest odnětí svobody trest uložený mírně nad spodní hranicí shora uvedené rozhodné trestní sazby, tedy v trvání 26 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 36 měsíců, a to s ohledem na celkovou závažnost a nebezpečnost jednání obžalovaného. Byť dříve již uložený peněžitý trest uložený původním rozhodnutím, k němuž je ukládán souhrnný trest, nemusí být dle dikce zákona nutně v rámci ukládání souhrnného trestu zopakován (na rozdíl od jiných druhů trestů), v tomto případě se jeho opětovné uložení jevílo jako velmi vhodné, aby byl obžalovaný postižen i poměrně citelnou majetkovou sankcí, která se významně do jeho života promítne, když pod hrozbou možného nařízení náhradního trestu odnětí svobody bude nucen zaplatit částku 40.800 Kč. Jako zcela vhodné se dále jevílo v rámci ukládání souhrnného trestu zopakovat také již dříve uložený trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů, přičemž lze předpokládat, že mu již jeho uběhlá část bude po právní moci rozsudku patřičně tzv. započítána. Uložení podmíněného trestu odnětí svobody, poměrně citelného svou výměrou i délkou zkušební

doby, bude pro obžalovaného dostatečnou hrozbou, aby se nadále obdobných jednání vůči poškozené (která ze spíše až nepochopitelných důvodů hodlá nadále s obžalovaným v družském svazku setrvávat a zatím tak evidentně činí, přes to všechno, co jí měl obžalovaný v minulosti způsobit). Půjde i o jistou formu ochrany poškozené. Dopustí-li se totiž obžalovaný během zkušební doby obdobného jednání, jistě jej nemine přeměna původně podmíněného odsouzení.

37. Obžalovanému však musel být uložen ještě další trest, a to za přečin podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Za takový přečin dovoluje trestní zákon uložit trest odnětí svobody až na 2 léta. Uložení dalšího trestu odnětí svobody podmíněně odloženého se nejevilo v tomto případě jako vhodné, ani účelné, když obžalovanému byl citelný podmíněný trest odnětí svobody uložen právě v rámci ukládání souhrnného trestu. Ukládat další peněžitý trest se rovněž jako vhodné nejevilo. Soud zvolil jiný alternativní trest v podobě trestu obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin, byť neměl k dispozici souhlasné stanovisko obžalovaného k uložení takového druhu trestu. Jinak by totiž přicházel v úvahu již represivní trest odnětí svobody nepodmíněný. Soud tedy vzal v úvahu vyjádření obžalovaného, že nemá žádné zdravotní problémy, jež by mohly vytvořit překážku ve výkonu tohoto druhu trestu a k uložení trestu obecně prospěšných prací přikročil jako k vhodné trestní sankci za řízení přes vyslovený zákaz. Vedle toho bylo na místě uložit obžalovanému ještě další trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů v trvání 1,5 roku, to proto, že této další trestné činnosti se znovu dopustil právě při řízení motorového vozidla. Proto mu tato činnost musí být zakázána, a to minimálně na dobu 1,5 roku.

38. O náhradě škody soud nerozhodoval, neboť škoda poškozenou uplatněna nebyla.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 17. ledna 2019

Mgr. Helena Mörtlová
předsedkyně senátu